

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.“ I. Kor. 3, 8.

VI. évfolyam

Budapest, 1913. január havában.

1. szám.

A gyülekezet.

A jó pásztor és nyája.

„A békesség Istene pedig, aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztorát, örök szövetség vére által, a mi Urunk Jézust, tegyen készségesekké titeket minden jóra, hogy cselekedjétek az ő akaratát, azt munkálván bennetek, a mi kedves előtte a Jézus Krisztus által, akinek dicsősége örökkön örökké.“ Zsid. 13, 20. 21.

Sok bibliai versben emliti az Ur, az ő népét és egy nyájhoz hasonlítja. Ezek közül csak a következőket idézzük. „Mert ő a mi Istenünk, mi pedig az ő legelőjének népei és az ő kezének juhái vagyunk; vajha ma hallanátok az ő szavát. Zsolt. 95, 7. 79, 13. 100, 3. 77, 20. 80, 1. Mikeás 7, 14.

Az Ur ugybeszél az emberekről, mint eltévedett juhokról: Lásd. Jer. 50, 6. Ezsaiás 53, 6. Zsolt. 119, 176. Jer. 13, 20.

Az Ur keresi az ő juhait. Lásd. Ezékiel 34, 11-12. 13-22. 31.

Belkünknek pásztora: 1. Pét. 2, 25. Zsolt. 23, 1. 2. Ezsaiás 40, 11. Ő megmenti az ellenség kezéből. Ámos 3, 12. „Ne félj kicsiny sereg,“ Luk. 12, 32.

Krisztus nyája. Lásd. János ev. 10, 7-16. Eből látható azon szoros összeköttetés, ami Krisztus és nyája között létezik. Minden juhát név szerint hívja. Ismerik az ő hangját és őt követik. 1. Pét. 21, 21. Ő előttük megy. Idegenre nem hallgatnak János. 10. 3-5.

H. J. F.

Szombatiskola.

Miként tarthatja a szombatiskolai tanító osztálynak érdeklődését ébren?

A szombatiskola nagyon fontos ágazata Isten munkájának. Ha ezen intézmény érvényesülhet, a gyülekezet legnagyobb áldására szolgálhat. Célja hozzásegíteni az összes tagokat, akár ifjak, akár pedig öregek azok, hogy az írásokban alapos ismeretekre tegyenek szert. Ném elégséges, hogy a tanuló elméleti tudását gyarapítsa, nem, ez semmiképen sem cél, hanem Isten előtt is az a legfőbb feladatunk, hogy a tudományt, melyre szert tettünk, a gyakorlati életben is megvalósítsuk és hogy embertársainknak segítségére lehessünk az üdvösség útjának fellelésében.

Minden szombatiskolát bizonyos alapelvek szerint kell vezetnünk: ha elhanyagoljuk azokat, úgy nem szabad csodálkoznunk, ha minden rosszul üt be. Jelen esetben a legfontosabb kérdések egyikével akarunk foglalkozni, tudniillik: „Miként tarthatja a szombatiskolai tanító osztálynak érdeklődését ébren?“ Természetes, hogy ha valaki egy bizonyos számú hallgatókhoz beszél, de érdeklődésüket nem tudja állandóan megnyerni, egész fáradozása hiábavaló; minél előbb felhagy, annál jobb.

Minden bizonnyal önmagán is tapasztalhatta már minden értelmes olvasó, miszerint számtalanszor előfordul, hogy miközben például egy újságcikket olva-

sunk, egyidejűleg valamely más dologgal, talán a mindennapi élet egyik jelenségével foglalkozunk. Sőt mi több előfordulhat, hogy egész szakaszokat olvasunk el és a végén nem tudjuk, hogy mit olvastunk. Sajnos sokan vannak, kik Isten szavát is ily módon olvassák. Ha nem vagyunk képesek figyelmünket az olvasott tárgyra összpontosítani, úgy olvasásunk, vagy tanulásunk hiábavaló. Mindebből könnyen láthatjuk, hogy mily fontos, hogy a szombatiskolai tanító osztályának osztatlan érdeklődését megnyerje, ha azt akarja, hogy szavainak eredménye is legyen.

Hogy is érheti tehát a tanító ezen fontos végecél el? Természetesen nem a legkönnyebben. Elsősorban szükséges, hogy a legkisebb kötelességet se hagyjuk figyelmen kívül. Ha a következő néhány pontra lelkiismeretesen ügyelünk, mindenesetre nagy előnyére válik az ügynek:

1. Mielőtt valaki a tanítói tisztséget elfoglalja, önmaga sajátítsa el tökéletesen a bibliai leckét. Sohase távolodjunk el bőbeszédűen a tárgytól, hanem rövid szavakban a legszükségesebbet mondjuk el. Ez magában véve szükségessé teszi, hogy teljesen uraljuk a leckét. A tanítónak nemcsak a kérdést kell teljesen érteni, hanem a megfelelő feleletet is ismernie kell minden habozás nélkül.

Gyakran láttam oly szombatiskolai tanítókat, kik csak akkor nézték át a leckét, midőn már osztályuk előtt álltak. Minden meglepte őket, minden kérdés váratlanul érte őket. Mindaddig nem tudták megállapítani, hogy helyes e az illető kérdés, vagy sem, míg a lecke-füzetben nem kutattak egy fél óráig. Sőt mi több, még egész helytelen feleleteket is helyeseknek fogadtak el. Ily személyeket azonnal le kell köszöntetni a tanítói tisztségről. Hogy is taníthatok

másokat arra, amit magam sem tudok?

Ám ez még nem minden, amire szükségünk van. Sokan nagyon jól ismerhetik az anyagot, de tudásukat nem tudják másokra is átruházni. Kettős felelősség nyugszik tehát minden szombatiskolai tanítón. Nem csak tudásvágyra és felfogóképességre van szüksége, hanem értelmesen ki kell tudni magát fejezni is.

2. A tanító mindig barátságos arc kifejezéssel köszöntse osztályát és szívélyesen beszélgessen mindenkivel. Helyes eljárással helyes eredményt érünk el. Ha a tanítványok tapasztalják, hogy a tanító szereti őket, úgy szívesen jönnek azon osztályba és mindnyájan megteszik kötelességüket. Igaz ugyan, hogy sok minden elkedvetlenítőleg hathat a tanítóra, de semminek sem szabad mogorvává, vagy udvariatlanná tenni. Ezáltal a csirájában lojtana el minden érdeklődést. Sajnálkozással tapasztaltam már néhányszor, hogy a tanítók még meg is szidnak egyes tanítványokat, ha azok figyelmetlenségük folytán nem tudnak mindenre helyes feleletet adni. Ez sohasem vezet jóra. Csak a nyájas, barátságos lélek nyerheti meg a tévelygőt. A derék szombatiskolai tanító úgy fogja osztályát vezetni, hogy az mindvégig élénk érdeklődéssel fogja előadását kísélni.

3. Légy komoly! Élet csak életből származhat! Az eltompultság és közömbőség ugyanazt fognak eredményezni. Ennek folytán, ha osztályod figyelmét meg akarod nyerni és mindvégig megtartani, telve kell lenned étellel és lelkesedéssel! Azon pillanattól kezdve, midőn a tanítást megkezdted, teljes szíveddel és lélekkel kell mindvégig buzgólkodnod. Ne hagyd ellangyosulni érdeklődésedet és buzgalmadat egy pillanatra sem!

4. Beszélj tisztán és oly hangosan,

hogy osztályod minden egyes tagja megérthesse. Tanítványaidat szintén figyelmeztess erre. A szavat, melyet érdemes kimondani, hadd értse meg minden jelenlévő. Sokszor oly halk és rekedt hangon hallani tanító és tanítványt is beszélni, hogy az osztlályban senki sem tudja, miről van szó. Sokan egy ideig csak erőlködnek, hogy megértsék, de rövidebb, vagy hosszabb idő múlva érdeklődésük mégis csak lelohad. Az érdeklődést könnyen magára irányíthatja másvalami és összes szombatiskolai fáradozásunk eredménytelen lesz.

(Folytatás következik.)

Ifjuságunkhoz.

Tényleg lelkesítő mottót választottak maguknak a hetednapí adventisták: Az adventi üzenetet az egész világba szétvinni ezen nemzedékben. „A legfenségesebb azonban az, hogy látjuk, miszerint általánosan is odahatnak, hogy ezen feltevést megvalósítsák. Az utóbbi négy év alatt sokkal több misszionáriust küldtünk ki, mint létezésünk több, mint félszázados ideje alatt. Évről évre több munkást küldenek ki, ug v hogy már alig van ország a világon, melyben ne lenne fenséges igazságainknak képviselője.

Ezen munkások legnagyobb része fiatalemberekből áll, kik életüket és erejüket az Úrnak kívánják feláldozni. Ők a valóságban Jézus munkatársai.

A jövődőlés lelke tudunkra adta, hogy ezen művet az ifjuság fogja befejezni. Mily fenségesen megy ez szemünk előtt teljesezésbe! Az ifjuság ezen üzenettel szemben mind több és több felelősséget érez és ezért összes iskoláink ugyszólváu túl vannak zsufolva. Azon komoly vágy vett rajtuk erőt,

hogy tökéletesen kiképezzék magukat és előkészüljenek az Isten munkájában való részvételre és tényleg örvendetes dolog az iskolákban kifejtett buzgó tevékenységüket szemlélni! Teljes szívvel és lélekkel készek mondani! „Uram itt vagyok, küldj engemet!“

S vajjon mért is ne tegyék ezt? Vajjon nem látjuk e, hogy az ősidőkben is számos ifjút szóllított fel Isten, hogy lelkétől felavatva bizonyos üzenettel menjenek gyermekeikhez, vagy a világhoz?

Samuélról is azt olvashatjuk, hogy még gyermekkorában hívta el Isten, hogy prófétája legyen, Dávid is gyermekkorában bizatott meg egy bizonyos fajta munkával, Atyja is, testvérei is nagyon fiatalnak tartották ahhoz, hogy bármit rálehesen bizni.

Midőn Jeremiást hívta el az Ur, hogy prófétája legyen, így szólott: „Én ifju vagyok,“ ám a hívást ennek ellenére is elfogadta és Izráel egyik legnagyobb prófétája lett. Dániel és három társa szintén fiatal emberek voltak, midőn Isten arra használta fel őket, hogy Babelben isteni igazságok hirdetői legyenek. Pál, ki bizonságot tesz arról, hogy ifjukorától fogva hiven szolgált az Urnak, mily nagyszerű eszköz volt Istennek kezében!

Timóteushoz a következőket írta Pál: „Senkise vesse meg a te ifjuságodat, hanem légy példaképe a hívőknek szóban, cselekedetben, szeretetben, lélekben hitben és erkölcsösségben. Még számos példát említhetnénk a szentírásból arra nézve, hogy fiatal emberek hatalmas munkát végeztek az Urért és a gyülekezet példaképeiül szolgáltak.

Mért ne legyen ez ma is hasonlóképen? Vajjon megváltozott e az Ur, vagy, pedig ma is ugyanaz mint aki volt és lesz? Nem kedves fiatal test-

véreim, az Ur ma is ugyanaz, mint aki volt. Amit régente tett az ifjúságért, azt kész mai nap is megeselekedni, azért mondotta, hogy az ifjúság fogja ezen művet befejezni. Az első és legszentebb kötelességünk, hogy az Ur hívását kövessük, midőn hozzánk szól: „Fiam add nékem szívedet és kövesd utaimat“ Azt kívánja, hogy életünket az Urnak ajánljuk fel, hogy azt mondjuk: „Im itt vagyok, küldj engemet!“ Isten várja, hogy lelkét az ifjúságra áraszthassa és menyeyei erővel ruházza fel őket, hogy az üzenetet az egész világon hirdethessék!

Vajjon ne legyünk e készek mi fiatal emberek és lányok, magunkat teljesen az Urnak felajánlani és akaratumkat alárendelni az ő akaratának, hogy így munkatársai lehessünk?

Grauer S. G.
miss. isk. igazg.

Könyvárusítás.

Mostanság gyakran hallom testvéreinktől és könyvárusainktól, hogy könyveink és irataink nagyon drágák. A könyvárusítók kézikönyvében a következőket olvashatjuk:

Sok dolog nem részesül könyvlerakataink által a kívánt figyelemben. Fellelősségteljes állásu férfiaknak kötelességük lenne terveket kidolgozni arra nézve, hogy mi módon lehetne könyveinket elhelyezni, nehogy azok a padlón heverjenek azon módon, ahogy a nyomdából meghozták őket. Népünk nem tart a korrallal és nem követi azon utat, melyet Isten előrelátása nyitott meg részükre.

Nyomtatványaink közül nagyon sokat oly olcsón árusítanak, hogy jövedelmük nem elég a kiadóhivatal fenntartására és oly alap képzésére, mely biztosítaná

a munka továbbfolyását. Sokaknak fogalmuk sincs, hogy mily kiadásokkal jár naponként az ily intézmény fenntartása és hogy mily könnyen járhat veszteséggel. Ugy látszik, mintha nem kelene sok fáradság és munka az ilyen dolgokhoz és azért azt kívánják, hogy a nyomtatványokat oly olcsón árusítsuk, hogy belőle az intézménynek semmi haszna se legyen. Miután pedig az árakat a végtelékig lenyomták, csak kevés érdeklődést tanusítanak a könyvek eladása iránt. Ha céljukat elérték, leteszik a terhet, ahelyett, hogy szorgalmasan árusítanak a könyveket, egyrészt az igazság terjesztése érdekében, másrészt pedig, hogy elégséges anyagiakkal rendelkezzenek a kiadóhivatal új dolgozatok kiadására.

A prédikátorok nagyon elhanyagolták kötelességeiket, amennyiben a gyülekezetben, melynek kebelében működtek, nem keltettek elégséges érdeklődést ezen ügy iránt. Ha már egyszer leszállították az árakat, nagyon nehéz azokat ismét a műértékének arányában felemelni, mert közönséges emberek ezt egyszerű spekulációnak tartják és feledik, hogy ebből senkinek sincs semmi haszna s hogy Isten eszközeinek nem szabad anyagiakban szükölködni. Érdeklődés hiányában oly könyvek, melyeknek szelvében hosszában el kellene terjedve lenni, felhalmozva hevernek raktárainkban.

A sajtó hatalom, de ha terméke használatlanul hever, terjesztésükre alkalmas emberek hiányában, akkor elveszítette hatalmát. Mialatt testvéreink önkéntes adományaikkal lehetővé tették nyomtatványok kiadását, nem gondoskodtak, hogy a befektetett tőkét újra visszanyerjük egyéb művek terjesztésére. A sajtó hatalma összes előnyeivel kezükben van, kiaknázzhatják azt saját javukra, ám nem-

törődömségükkel a legelőnyösebb alkalmat elszalaszthatják. Értelmes számitással a tévedés sötétségében élő családok tizezreit ismertethetnék meg az igazság fényével.

Isten azt kívánja népétől, hogy mint tetterős férfiak dolgozzanak. Fel kell világosítani az embereket, hogy a könyvet megvéve sokkal többet nyernek, mint amennyit kiadnak érte. Dicsérd az elárusítandó könyv értékét, túlbecsülni ugy sem tudod.

Lelkem elszomorodott, midőn Isten népének a nagy célokkal szemben való közömbösségét tapasztaltam. Sokak ruháján fog tapadni azon lelkek vére, akik világosság és tudás hiányában veszttek el. Ámbár gyakran összejöttek velük, mégsem figyelmeztették őket, mégsem imádkoztak velük, vagy értük és sohasem fáradoztak komolyan, hogy velük az igazságot megismertessék. Ebben a tekintetben mind ez ideig ropant hanyagság uralkodott!

Ha a könyváros önmaga értékelni akarja könyveinket és egyéb iratainkat, úgy szükséges, hogy azt kiolvassa. Én az elárusítandó könyvekből minden reggel olvasok néhány oldalt mielőtt munkába megyek és mondhatom, hogy az mai napig nagy áldásomra szolgált. Ha magán a könyváruson vesz erőt azon érzélem, hogy az iratok drágák, úgy ez önkéntelenül is áterjed a olvasóközönségre. Nem igazodhatunk a vásárló közönség után, hisz ha 2 koronára mondunk nekik egy könyvet, azt mondják drága s ha ugyanazon művet 1 koronáért ajánljuk fel nekik, akkor is drágálják. Hogy könyveink olcsók, azt már számos nyomdatulajdonos és könyvkereskedő mondta, kiknek nyomtatványainkat felajánlottam.

Braun Emil.

A kolportálás, mint a prédikátori hivatalra való előkészülés.

Ezen munkában sokkal több nehézség van, mint bármely más hivatásban de az itt szerzett tapasztalatok alkalmasakká tesznek benneteket egyéb munkatér elfoglalására is, ahol lelkeknek szolgálhattok. Ha azok, kik emberekhez közeledve udvariatlanok és nyersekek, a prédikátori hivatal elnyerésekor is hasonlóképen fognak eljárni.

Sokan azok közül, kiket Isten a prédikátori állásra hívott el, mint könyv-árusítók léptek a munka mezejére. Tapasztaltam, hogy a leghelyesebb előkészítése az igazság terjesztésének, ha Isten szavának kinyilatkoztatott igazságát egyenesen a házakba visszük.

Beszélgetés közben könnyen nyílik alkalom, hogy a biblia hitéről szóljunk. Ha helyes módon történik a munka, akkor a családokat fel kell keresni; a munkásoknak mindig szeretetet és nyájjasságot kell a lelkekkel szemben tanúsítani; így a legkitünőbb tapasztalatokat szerezhetik meg azok, kik a prédikátori hivatásra készülnek.

A missiómunka, folyóiratainknak a családokba való bevezetése, a velük való beszélgetés és imádkozás, oly foglalatosságok, melyek úgy férfiakat, mint nőket a lelkipásztori méltóságra nevelnek.

Evangéliumi iratok kolportálásával sokkal inkább előkészítettnek fiatal emberek prédikátorságra, mintha több évet töltenének valamely iskolán. Aki a prédikátori állásra készül, a szükséges tapasztalatok megszerzésére a könyv-árusításnál alkalmasabb hivatást nem találhat.

Egyesek sokszor oly könyveket és képeket árusítanak, melyek az igazságból semmit sem tartalmaznak és a végnek nem nyújthatnak világosságot.

Az illető könyvárusok ezt azért cselekszik, mert több hasznot remélnék belőle, mint a biblia terjesztéséből. Az ily személyek nem kívánnak különösebb képzettséget az evangéliumi munkára. Nem kívánják azon tapasztalatokat, melyek ilyenmü működésre alkalmasakká teszik őket. Nem tanulják meg mások terhét hordani s hogy lelkeket hogyan kell sikeresen megnyerni. Elszalasztják az időt és alkalmakat. Isten lelkének bizonyágtételeitől távolmaradnak, világi jellemet öltenek magukra és elfeledik, hogy mennyivel tartoznak az Urnak, ki érettük életét áldozta. Önző érdekeik szolgálatába állítják erejüket és vonakodnak az Ur szőlőkertjében dolgozni.

Egységes törekvések.

Azon munkások, kiknek kezében oly könyvek vannak, melyek a világra fényt árasztanak, a legtökéletesebb egyetértésben éljenek. Ahol népünk között a könyvárusítás munkáját üzik, egészség és vallásügyi folyóiratainkat, mint egy teljes mű részeit, együttesen ajánlják. Az egészség és vallásügyi dolgozatok közötti összefüggés azt hiszem könnyen érthető és bizonyos, hogy egyesítésük által kathatós és tökéletes munkát végezhetünk.

Az egészségügyi irodalommal szemben a multban nem viseltettek oly érdeklődéssel, mint amelyet fontosságánál fogva megérdemelt volna. De vajjon mi lenne jobb előkészítés az Ur jövetelére és oly igazságok elfogadására, melyek szükségesek, hogy egy népet etjövetelére előkészítsünk, minthogy az emberiséget figyelmeztessük a mai kor veszedelmeire, hogy megtagadjuk önző vágyaink kielégítését és hogy szabályozzuk rossz szokásainkat. Vajjon nincs szüksége a világnak, hogy az egészségügyi reformra figyelmeztessük? Vajjon nincs

az emberiségnek az egészségügyi könyvekben foglalt fontos igazságokra szüksége? Könyvárusait in jussanak az egészségügyi reformról való előbbi véleményükkel ellenkező álláspontra. Osztályok és pártok ne legyenek a könyvárusok, vagy vezetők között. Mindnyájan a valóságos könyvek és azok elhelyezése iránt érdeklődjenek. Ne határozzák meg szorosán, hogy kizárólag mily könyvek méltók a kolporteur figyelmére. Tökéletes egység és fokozatos fejlődés legyen a mű minden részében tapasztalható.

Az a nem törődömség, mellyel sokan az egészségügyi könyvek iránt viseltetnek Istennek meg ántása, Isten nem akarja, hogy az egészségügyi munkát a nagy, egész műtől különválasszuk. Az egészségügyi reform ép oly sok, a jelenkorra vonatkozó igazságot tartalmaz, mint az evangéliumi munka bármelyik ága. Az egészségügytől különválasztva egy munkaág sem lehet önmagában tökéletes.

Az egészségügyi reformnak alkalmas képviselői vannak ugyan, de munkájuk nagyon meg van nehezítve, mert prédikátorok, konferencia előljárók és egyéb befolyásos állású férfiak nem sok figyelmet tanusítanak iránta. Nem ismerték fel, hogy ez a harmadik angyali üzenettel oly viszonyban van, mint a jobb kéz a testtel. Habár népünk és prédikátoraink részéről nem sok figyelemben részesült, Isten oly módon méltatta, hogy gazdag előmenetelben részesítette. Ha az egészségügyi reformot helyesen tartjuk kezünkben, oly hasító éket nyerünk, mely utat épít, hogy egyéb igazságok is a szívbe juthassanak. Ha a harmadik angyali üzenet egész terjedelmében elfogadtatik, akkor az egészségügyi reform is elfoglalja helyét a konferenciai tanácskozások, a

gyülekezeti munka és a családi körökben is. Amikor is a jobb kar szolgálja és megoltalmazza a testet.

Midőn szükséges, hogy az egészségügyi reform elfoglalja helyét a harmadik angyali üzenetben, képviselői semmikép se igyekezzenek azt az üzenet helyébe tenni. Ám foglalják el az egészségügyi könyvek megfelelő helyüket, de ezen művek terjesztése a nagy munkának csak egy ágát képezze. Az egészségügyi könyvek iránt megnyilatkozó élénk érdeklődés ne készítse a kolporteurt oly művek elhanyagolására, melyek oly fontos igazságot tartalmaznak, miket okvetlen meg kell e néppel ismertetnünk. A könyvárusok oly férfiak legyenek, kik megtudják állapítani, hogy a nagy műnek minden egyes ága, hogy viszonylik az egészhez. Adják meg az egészségügyi könyvek iránt a kellő tiszteletet, de azért ne helyezték annyira előtérbe, hogy általuk hasonló fontosságú művek, melyek az emberiséghez korunk igazságainak üzenetét viszik szét, hátrányt szenvedjenek.

A vallásos művek terjesztésére hasonló előkészület kell mint a mértékleteségről szólók részére. Ugyanannyit kell mondani a szellemi táplálékot tartalmazó művek terjesztéséről; ugyanannyit kell fáradozni alkalmas egyének kiképzésén, a harmadik angyali üzenet részére, mint amennyit beszélni és dolgozni kell, hogy az egészségügyet tartalmazó művek részére alkalmas könyvárusokat képezzünk ki.

Bizonyos fajtájú művek mindig uttörők lesznek egyébbfajtájuk részére. Mindannyi egyaránt fontos és mindannyit egyidejűleg kell terjesztenünk. Egyik a másikat kiegészítheti, de helyét el nem foglalhatja. Mindnyájan a legnagyobb fontosságú dolgokkal foglalkoznak, amennyiben céljuk Isten népét az utolsó

napra előkészíteni. Mindketten a jelenkori igazságokat tartalmazzák és céljuk, hogy világítsanak, ébresszenek és meggyőzzenek. Mindkettőnek részt kell venni azon gyülekezet megszentelésén és megtisztításán, mely Isten fiának eljöveteletét erővel és dicsőséggel várja.

Isten országának terjedése.

„És marasztok közötted szegény és alázas népet, amely bizik az Ur nevében.“ (Sofon. 3. 12.)

„Ha előbbi állapotod szegényes volt, ezutáni állapotod boldog lesz nagyon,“ (Jób. 8, 7.)

A közelmúlt napokban lefolyt események gyönyörűen bizonyítják, mint teljesíti be Isten hazánkban is a próféták által adott, fent idézett ígéreteit. A múlt héten a beregmegyei Iloncán, a napokban pedig Ujpesten léptek be összesen 17-én az Urnak szegény, de Istenben bizó népe közé.

Az iloncaiak megtérésének épületes kis története van. Kap egy vidéki városba vetődött katona egy lappeldányt az „Utolsó Üzenetből.“ Hazaviszi falujába, megmutatja ismerőseinek, kik meggyőződve a benne foglaltak igazságáról, elküldik az illető katonát az ez évi budapesti konferenciára, hogy egy tanító kiküldését kérje. A tanító elment és az Ur oly áldásban részesítette munkáját, hogy az említett alkalommal egyszerre tizen temetkeztek el a bűnnek és támadtak uj életre Krisztusban.

Az ujpesti gyülekezet tagjai az ujonnan belépőkkel együtt már megközelítik az ötvenet.

Folytassuk tehát hasonló lelkesedéssel az Ur munkáját, hogy telve legyen a föld istenismerettel, mint a víz, amely a tengereket borítja és az Örökkévaló fog uralkodni az egész földön!

Az 1912. november havi könyvárúsítási jelentés.

Térületek	Dolgozott		Rendelések			Elszállítva			Eladott könyvek			Brosurák		Folyóiratok			Össz. elad	
	napok	órák	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.	sz.	K.	f.	K.	f.
Duna-Unió.																		
Középmagyar egyesület																		
7 áll. könyvtár	124	786							3	6	40	464	20	6134	730	68	1201	28
--alkalmi " vezető: Braun E.	—	—							—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Északmagyar missz. terület																		
4 Könyvtár vezető: Braun E.	57	201							—	—	216	33	561	66	36	282	69	
Nyugatmagyar misz. terület																		
1 könyvtár vezető: Braun E.	22	136							1	2	00	137	70	244	29	28	168	98
Adriai misszióterület																		
Könyvtár (vezető)	—	—							—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Erdélyi egyesület.																		
5 könyvtár vez. Nagy G. és Wéber J.	—	—							—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Tisza-Száva misz. terület																		
4 könyvtár vez. Nagy G. és Wéber J.	69	340							3	7	20	345	45	2176	261	06	613	71
Romániai miszióterület																		
Könyvtár	—	—							—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bulgáriai miszióterület.																		
Könyvtár	—	—							—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Összesen :	272	1483							7	15	60	1163	68	9115	1087	38	2266	66

Szives figyelmeztetés.

Hogy a visszamaradt és feleslegessé vált lapszámokat értékesíthessük, elhatároztuk, hogy az „Utolsó Üzenet“ című lapunknak bekötött évfolyamait is szives rendelkezésére bocsátjuk becses olvasóinknak.

Az „Utolsó Üzenet“ 9. évfolyama kötve 2 korona.

Az összeg előzőleg beküldése ellenében azonnal eszközöljük a szétküldéseket. Kérjük szives megrendelések mielőbbi beküldését.

A KIADÓHIVATAL.

„Evangéliumi munkás“

Megjelenik minden hónapban.

Kiadja :

**A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapesten.**

Szerkesztőségi bizottság :

Huenergardt J. F., Zeiner A., Kessel Fr.
Felelős szerkesztő *Huenergardt János F.*

Előfizetési ára :

„Utolsó üzenet“ és bibliai leckékkel :

Egy egész évre K 3.—

Amerikába S —.60

(„Utolsó üzenet“ nélkül nem rendelhető.)

Előfizetések

**Vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapest, V., Váci-körút 16., I. em. 41
címe küldendő.**